

— Ты не си стѣпилъ въ къщѣтъ нмѣ отъ петъ мѣсе-
ца насамъ.

— Кой вы каза?

— Научихмы ся.

— Е, тогазь какво?

— Тогазь таквозь, ный ще отсѣдимъ и ще расправимъ
тѣзи работѣ. Виждашь сѣдовището е пълно. Четырдесетъ
и два сѣдника смы тука на главѣтъ ти.

— Вдовицата ако има оплакваніе и изискванія нека мя
тегли на сѣдъ, на Портѣтъ или на Патрикхането.

— Сиромаситѣ нѣматъ пары за сѣдовища.

— Съ това, какво разбирате?

— Разбирамы да дойдешъ съ насъ, да идемъ при попа
и да ся свърши тазъ работа.

— Ахъ Господине; ами баща ми? майка ми? може ли
да ги не попытамъ, да нмѣ ся не обадѣ?

— Може и прѣможе; пыта ли ги когато изльети онуй
горкоту момиче?

— Общавамъ ви ся съ честия думѣ че утрѣ ще дойдѣ.

— Увѣрявамъ тя и ный съ честия думѣ че нѣмамы врѣ-
ме да губимъ и утрѣшниятъ день.

— Но, молижъ вы ся?

— За нѣкои момы ли ны земашь та искашь да ни пра-
вишь комплименты? Не ни ся поти ухото отъ таквизъ,
Ваше благородіе, ами хайде ставай да идемъ, да свършимъ.

— Е, сега какво заповѣдвате да правѣ?

— Да дойдешъ съ насъ, Ваше благородіе, да отидемъ
полека лека на булкѣтъ на къщѣтъ. Тамъ искамы да ста-
не единъ годежъ, и послѣ си отивашъ по работѣтъ.

— Както обичате; да идемъ рече Исидоръ, като чело-
вѣкъ който ся покоряваше на силѣтъ рѣжж на орисаното.

— На едно мановеніе на Гырджикѣтъ всичка онази ре-
Ц. ПОТАЙНОСТИ.